

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Gariplikler doğum gününden birkaç hafta önce başladı.

Merhaba Mıstık! Ağaç evden kitabımı almam gerek.

Olmaz, alamazsın! Yani şimdi içeri giremezsin. Yaa! Bak! Tüh! Ağaç evi pireler basmış. Babam biraz önce gelip her yeri bir güzel ilaçladı. Bir süre eve giremeyeceğiz. Ben de şimdi bir not yazıp kapıya asacaktım.

Aaa! Neyse, tamam. Görüşürüz.

"Yaa! Bak! Tüh!" mü? Hi hi hi! Çok abarttın bence.

Sizce inandı mı?

Bence inandı. Mıstık'ın açıklaması çok mantıklıydı. Neden inanmasın ki?

Üff! Tamam. Yağmur aniden gelince heyecanlandım. Ne yapayım!

Doğrusu Mıstık'ın abartılı tepkisi dikkatimi çekmişti ama pek üzerinde durmadım, çünkü o genelde heyecanlı bir tiptir. Zaten daha sonra olacak gariplikler onun bu davranışını unutmama sebep oldu.

Bakmadığımız yer kalmadı. Sanki yavru kedilerin sesleri her yerden geliyor. Bu nasıl olur? Anlayamıyorum.

MİV!

Çabuk buraya gelin! Onları buldum.

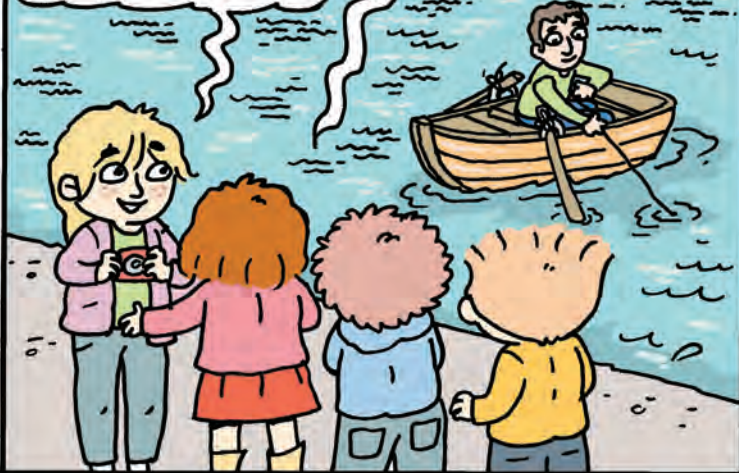
Hayatımda bundan daha garip bir şey görmemiştim. Babam dişi kedilerin korumak için yavrularını bazen ağaçlara çıkardığını söyledi. Ama kuş yuvasına gizlenmiş kedi yavrularını o da ilk defa görmüş.

Düzelteyorum, belki de "garip ve beklenmedik şeyler" demeliyim.

Şu adam bir sürü balık yakalamış olmalı. Baksanıza misinayı toplarken nasıl da zorlanıyor.

Fotoğrafını çekeceğim.

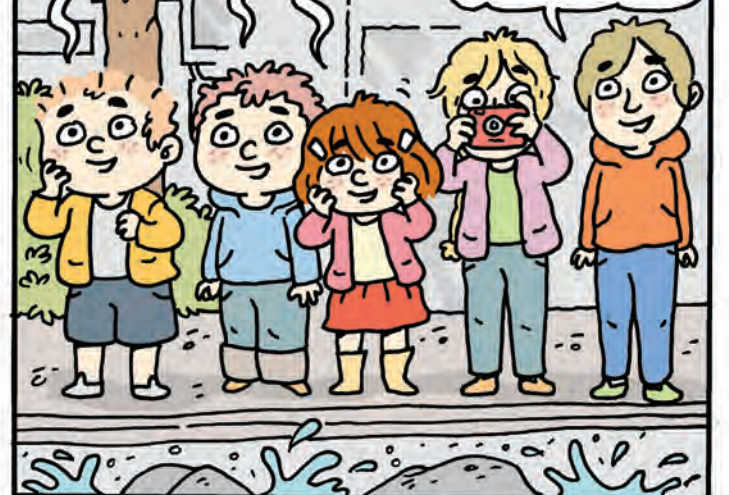

Vay canına!

Gördünüz mü? Ne kadar da büyüktü!

Yağmur bunu çekti değil mi?

Ne olur çektim de!

Çok iyi yakalamışsın!

Bu, fotoğraf sonbahar albümümüzün kapağında olmalı!

İnsanın bazen bu garipliklere "Hadi canım!" diyesi geliyor.

Aaa! Pastanın üstünde şekerden bir tren olmalıydı. Neden kocaman bir kalp var?

Tüh! Pastacı arkadaşına ben de öyle söylemiştim. Unutmuş olmalı. Bu aralar işi başından aşkın.

Pastanın ortasına gizlenmesi gereken anahtar kutusunu da unutmuş olamaz değil mi? O zaman bütün sürpriz bozulur.

Bu sabah telefonda konuştuk. Kutuyu içine yerleştirdiğini söyledi Zeynep'çğim.

Aaa! Bu da ne?

Anahtarın içinde olduğu kutu hazine kutusu değil miydi? Bu kalp şeklindeki kutu da neyin nes?

Bu benim için mi?

DİNG!
DONG!

DİN!
DİN!
DİN!

Sanırım pastalar karışmış. Ne olur kusura bakmayın. Umarım geç kalmadık.

Merhaba, ben Yağmur. Karışıklığın sebebi adlarımızın aynı olması.

Sanırım bu sizin. Ama biz pastayı çoktan yedik.

Bu da senin Yağmuruğum. Afiyet olsun.

Garipliklerin de bir sonu olmalı değil mi?

Şimdi anladım! Hi hi hi! Ağaç evi basan pireler bu harika trenin yolcuları olmalı.

Hi hi hi! Size inanmayacağını söylemiştim.

Geçen yıl anlattığın tren yolculuğunuzdan esinlendik. Elindeki kelebek anahtarla treni çalıştırıyorsun.

Bu daha güzel. Çok güzel olmuş. Haydi oynayalım.